

איגוד האינטרנט הישראלי

יישוב מחלוקות שעניינם שמות מתחם תחת סיומות מדינת ישראל

בפני עו"ד עדי ברקן-לב, פאנליסטית יחידה

עתירה שבין:

טיקטמאסטר ישראל בע"מ נגד ערן שחורי

בעניין: שם המתחם ticketmaster.co.il

הצדדים:

1. העותרת היא חברת טיקטמאסטר ישראל בע"מ ח.פ. 515321941, משדרות יצחק רבין 7, ראשון לציון ("העותרת"). העותרת מיוצגת על ידי משרד עו"ד רפאל אוליאל, טלפון: 072-3264390, דוא"ל: refael@oliellaw.com.
2. המשיב הוא מר ערן שחורי מתל אביב ("המשיב") ומייצג את עצמו.

שם המתחם והרשם המוסמך:

3. שם המתחם נשוא המחלוקת הוא ticketmaster.co.il ("שם המתחם"). שם המתחם נרשם אצל הרשם Gorni Interactive Ltd. ("הרשם").

תמצית ההליך:

4. העתירה הוגשה לאיגוד האינטרנט הישראלי (ISOC-IL) ("האיגוד") ונושאת את התאריך 6.6.2022. העתירה הועברה למנגנון יישוב המחלוקות של האיגוד לפי כללי יישוב מחלוקות מאפריל 2022 ("הכללים") המצויים בקישור [כללי יישוב מחלוקות – איגוד האינטרנט הישראלי \(isoc.org.il\)](http://isoc.org.il) וביום 13.6.2022 מונתה הח"מ כפאנליסטית יחידה על ידי האיגוד לדון בעתירה.
5. על פי הכללים, ביום 13.6.2022 הועברה העתירה על כל נספחיה לידי המשיב באמצעות דוא"ל ולמשיב ניתנה הזכות להגיש תגובה מטעמו לעתירה עד ליום 28.6.2022.
6. ביום 23.6.2022 פנה המשיב לח"מ בדוא"ל בבקשה להארכת מועד להגשת תגובה מטעמו. בפניה זו פורטה ראשית תגובה לעתירה. בקשת המשיב נענתה וארכה להגשת תגובת המשיב לעתירה ניתנה עד ליום 3.7.2022. בערב יום 2.7.2022 (מוצאי שבת) הוגשה תגובת המשיב לעתירה ("התגובה").
7. ביום 31.7.2022 ניתנה החלטה מטעם הפאנליסטית המורה לעותרת לספק ראיות המעידות על זכותה בסימני המסחר נשוא העתירה הרשומים על שם חב' Live Nation Entertainment, Inc. ובעניין זה בלבד וזאת עד ליום 7.8.2022 ("החלטת הביניים"). החלטת הביניים ניתנה על בסיס סעיף 13 לכללים. בקשה להארכת המועד שנקבע בעניין זה נענתה וביום 9.8.2022 הגישה העותרת "הודעה על צירוף ראיות נוספות" ("הראיות הנוספות"). הח"מ קיבלה לידיה את הראיות הנוספות ביום 14.8.2022. הראיות הנוספות כללו תצהיר הכולל טענות גם לגופו של ההליך. מסיבה זו ועל מנת שלשני הצדדים תינתן הזדמנות הוגנת ושווה לטעון בעניין נשוא העתירה, ניתנה למשיב רשות להוסיף לטענותיו בקשר עם העתירה. תגובתו הנוספת של המשיב לעתירה הוגשה ביום 21.8.2022 ("תגובת המשיב הנוספת").

תמצית העובדות

8. מבדיקה שערכה הח"מ ברישומי האיגוד עולה כי שם המתחם נרשם על ידי המשיב ביום 10.12.2000 ורישומו חודש על ידו ביום 6.12.2016. עוד העלתה הבדיקה כי אתר אינטרנט תחת שם המתחם אינו פעיל.
9. העותרת היא חברה לרכישת כרטיסים להופעות, פסטיבלים, הצגות, תערוכות ואירועי ספורט ופועלת תחת חסותן של חברת Ticketmaster האמריקאית ("Ticketmaster האמריקאית") שנרכשה על ידי חברת Live Nation Entertainment ("חב' לייב ניישן"). פרטים אודות העותרת מפורסמים באתר אינטרנט בכתובת [/https://www.tmisrael.co.il](https://www.tmisrael.co.il) ("אתר העותרת"). העותרת טוענת כי חב' Ticketmaster האמריקאית פעלה והייתה מוכרת בעולם עוד משנת 1975, לרבות בישראל.
10. על פי העתירה, שם המתחם נשוא אתר העותרת¹ נרשם ביום 28.6.2015 עבור חב' Bluestone group production ltd. מראשון לציון, אולם מעיון במרשם האיגוד עולה כי שם מתחם זה הוקצה לחב' Ticketmaster האמריקאית ביום 9.3.2017. הקשר בין החברות השונות אינו מוסבר בעתירה ומסיבה זו (בין היתר) ניתנה החלטת הביניים.
11. בידיעה מיום 7.2.2017 פורסם באתר האינטרנט של חב' לייב ניישן, בקישור <https://www.livenationentertainment.com/2017/02/live-nation-entertainment-launches-concerts-and-ticketing-businesses-in-israel> כי החברה רכשה את רוב מניות Bluestone group production ltd והקימה את טיקטמאסטר הישראלית - העותרת. יצוין כי פרסום זה אותר על ידי הח"מ ולא צורף לעתירה.
12. עוד עולה מבדיקה שביצעה הח"מ כי לצד אתר העותרת מפעילה העותרת (ו/או מי מטעמה) תחת הסימן "ticketmaster" עמוד פייסבוק, חשבון טוויטר עמוד אינסטגרם ואפליקציה למכשירי טלפון ניידים. כל עשרת תוצאות החיפוש הראשונות תחת הסימן "ticketmaster" מובילות אל העותרת ו/או אל חב' לייב ניישן אנטרטיינמנט².
13. העותרת טוענת כי Ticketmaster האמריקאית היא הבעלים בסימני מסחר שונים במדינות שונות לרבות, בשני סימני מסחר הרשומים בישראל³:
- 13.1. סימן מסחר (מעוצב) מספר 95907 מיום 6.12.1994 בסוג 9 ("סימן 95907");
- 13.2. סימן מסחר מספר 268273 מיום 14.9.2014 – TICKETMASTER בסוגים 16, 35 ו-41 המבוסס על רישום בארצות הברית ("סימן 268276").

¹ נספח ב' לעתירה.

²

<https://www.google.com/search?q=Ticketmaster&oq=Ticketmaster&aqs=chrome..69i57j46i199i433i465i512j46i131i199i433i465i512j0i512i512j0i512j0i512.2082j0j15&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

³ נספח א' לעתירה.

14. מבדיקה שערכה הח"מ במרשם המקוון של סימני המסחר בישראל עולה קיומם של שני סימנים רשומים נוספים :

14.1 סימן מסחר (מעוצב) מספר 95908 מיום 6.12.1994 בסוג 41 ("סימן 95908") עבור "סוכנות שירותי כרטיסים; שירותים להזמנה ומכירת כרטיסים";

14.2 סימן מסחר רשום מס' 308151 מיום 16.8.2018 – TICKETMASTER SPORT XT בסוגים 9 ו-41 ("סימן 308151") עבור "תוכנת מחשב לשימוש במכירת כרטיסים לאירועי ספורט ואירועי בידור חיים אחרים" ועבור "הסדרת הזמנת כרטיסים לאירועי ספורט ואירועי בידור חיים אחרים; שירותי סוכנות כרטיסים לאירועי ספורט ואירועי בידור חיים אחרים".

הסימנים נשוא סעי' 13-147 לעיל יוגדרו יחד: "סימני המסחר הרשומים".

15. הבעלות בסימני המסחר הרשומים מצויה בידי חב' לייב ניישן אך סימני המסחר שנרשמו בשנת 1994 (סימנים 95907, 95908) היו בבעלות חברות Ticketmaster שונות. העותרת אינה הבעלים הרשומים בסימני המסחר הרשומים ואינה רשומה כברת רשות בסימני המסחר הללו⁴.

16. על רקע קושי זה ניתנה החלטת הביניים ובמסגרת הראיות הנוספות שהגישה העותרת במסגרתה, צורפו המסמכים הבאים :

16.1 מכתב מיום 2.8.2022 מאת מר דיויד המילטון, דירקטור בחברת Ticketmaster Europe Holdco Limited המאוגדת תחת דיני מדינת בריטניה ("טיקטמאסטר אירופה");

16.2 נסח רשם החברות מיום 17.3.2021 עבור העותרת;

16.3 תצהיר מיום 9.8.2022 מטעם מר אמיר קיש, מנכ"ל העותרת.

17. מן הראיות הנוספות עולות העובדות הבאות :

17.1 בעלת השליטה בעותרת היא טיקטמאסטר אירופה;

17.2 מר דיויד המילטון הוא דירקטור אצל העותרת;

17.3 טיקטמאסטר אירופה נמצאת בבעלות חב' לייב ניישן. לעובדה זו נמצאו תימוכין במסמכים פומביים של רשם החברות בבריטניה מיום 31.12.2020 (<https://find-and-update.company-information.service.gov.uk/company/06704345/filing-history>). מסמכים אלו אותרו על ידי הח"מ.

18. העותרת רשומה כחברה פעילה בישראל ושמה כפי שנרשם במרשם רשם החברות כולל את הרכיב המילולי בסימני המסחר הרשומים – המילה "TICKETMASTER", ואף התעתיק בעברית – "טיקטמאסטר"⁵.

⁴ לענין סעיף 50 לפקודת סימני המסחר, התשל"ב – 1972.

⁵ נספח ד' לעתירה.

19. עוד עולה מהעתירה כי ביום 13.10.2015 ניהל נציג מטעם העותרת מספר שיחות טלפוניות עם המשיב. עולה מתמלילי השיחות אשר צורפו לעתירה כנספח ה', כי העותרת ניסתה לרכוש מאת המשיב את שם המתחם.
20. ביום 3.11.2015 נשלח אל המשיב מכתב התראה מטעם העותרת במסגרתו נדרש המשיב להעביר לידי העותרת את החזקה בשם המתחם. מכתב זה ככל הנראה לא נענה ובזאת הסתיימו המגעים בין הצדדים עד להגשת העתירה הנוכחית, כאמור ביוני 2022.

טענות הצדדים

טענות העותרת

21. העותרת טוענת כי רישום שם המתחם והחזקתו על ידי המשיב היא מעשה חסר תום לב המהווה, בין היתר, הפרת הוראות פקודת סימני המסחר [נוסח חדש] תשל"ב-1972 ("הפקודה"), עוולות של מניעת גישה (התערבות לא הוגנת) וגניבת עין לפי חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999, חשש לגרימת בלבול והטעיה והתעשרות שלא כדין.
22. העותרת טוענת כי לה הזכויות בסימן המסחר TICKETMASTER הזהה לשם המתחם מהסיבות הבאות:
- 22.1. מכוח סימני המסחר הרשומים ;
- 22.2. נוכח המוניטין העולמי של חב' Ticketmaster האמריקאית בו הושקעו משאבים ומאמצים ניכרים ;
- 22.3. מאחר והסימן הוא סימן "בעל אופי מבחין במידה גבוהה";
- 22.4. עסקיה של העותרת והתאגיד אליו היא משתייכת מזוהים עם סימן TICKETMASTER ;
- 22.5. החזקת המשיב בשם המתחם מעלה חשש להטעיית הצרכן הסביר כי שם המתחם שאינו פעיל הוא בחסות העותרת ;
- 22.6. היעדר הפעילות תחת שם המתחם מעלים חשש בקרב הצרכן לגבי איתנותה של העותרת וגורמים לה נזק תדמיתי וכלכלי.
23. העותרת טוענת כי המשיב מקשה על גישת לקוחותיה של העותרת למידע והתוכן המפורסם באתר העותרת, אשר שם המתחם שלו (בעקבות האילוצים העומדים בבסיס ההליך הנוכחי) אינו זהה לסימני המסחר הרשומים שלה. העותרת טוענת ששם המתחם שאינו פעיל זמן רב יוצר בפני הקהל הרחב את הרושם שלעותרת אין אתר פעיל ברשותה.
24. העותרת טוענת כי נסיונותיה להגיע להסדר עם המשיב כשלו וכי הוא הציב דרישות מופרכות ומוגזמות, לרבות הצעה להפוך לשותף בעסקי העותרת או לחילופין לקבל דמי שימוש חודשיים ו/או אחוזים מרווחי העותרת תמורת היתר שימוש בשם המתחם.

25. העותרת טוענת כי המשיב הפגין חוסר תום לב משווע העולה כדי ניצול וסחטנות של העותרת בניסיון להתעשר שלא כדין ממצבה. עוד טוענת העותרת כי המשיב מחזיק בשם המתחם בניגוד לדין ותוך פגיעה בזכויותיה.
26. העותרת טוענת כי לפחות בעת שחידש המשיב את החזקתו בשם המתחם בשנת 2016 הוא היה מודע היטב לטענות העותרת ואף על פי כן חידש את ההחזקה על מנת לסחוט כספים מהעותרת. בענין זה טוענת העותרת כי הלכה היא כי המחזיק בשם מתחם הזהה לסימן מסחר של צד ג' בלי להפעילו ותוך דרישה לקבל תמורה בגין העברתו לבעלת סימן המסחר עושה כן בחוסר תום לב וכי יש להורות על העברת שם המתחם לידי העותרת. העותרת אינה מציינת על איזו הלכה משפטית היא נסמכת בטענתה זו.
27. העותרת שבה ומציינת כי המשיב פעל ופועל בחוסר תום לב מאחר ושם המתחם לא פעיל מזה זמן רב ואילו סימן המסחר TICKETMASTER צבר מוניטין ומעמדו גבר ברחבי העולם הודות למאמציה והשקעותיה של העותרת.
28. לבסוף מסכמת העותרת כי המשיב מחזיק בשם המתחם מבלי כל אינטרס לגיטימי או כוונה להשתמש בו וכי התנהגותו מעידה על כך שכל כוונתו היא לחבל בעסקי העותרת על ידי משיכה של משתמשי אינטרנט לאתרו המציג דף שגיאה תוך בלבול ומצג שקרי הגורם לו להיות מקושר עם עסקיה.

טענות המשיב

29. המשיב טוען כי שם המתחם נרשם על ידו מתוך כוונה לפתח מיזם שיכלול מארג של אתרים בנושאים שונים, ובכללם אתרי מסחר אלקטרוני, כולל מכירת כרטיסים. המיזם לא יצא אל הפועל בשל קשיים בהשגת מימון, אבל הוא "נמצא במגירה" (כך במקור) מתוך כוונה ליישמו, או לפחות חלקים ממנו.
30. למשיב מעולם לא היתה כוונה למכור את שם המתחם אולם מכיוון שהקמת המיזם התעכבה, הוא מוכן היה לאפשר לעותרת רשיון שימוש בו. מאחר ושם המתחם נרכש על ידו כדין וכבר בשנת 2000, לא היתה בדרישתו זו כל פסול.
31. המשיב מציע לפתור את חששות העותרת להטעית הצרכן ולנזקים תדמיתיים וכלכליים באמצעות העלאת דף אינטרנט שיקושר לשם המתחם ואשר יבהיר ששם המתחם אינו בבעלות העותרת.
32. המשיב דוחה את טענות העותרת לעוללת גניבת עין עקב החזקתו בשם המתחם וטוען כי העותרת לא הציגה כיצד בפועל מתבצעת אותה "גניבת עין".
33. העותרת פועלת באמצעות שם המתחם tmisrael.co.il אשר נרשם בשנת 2017⁶ ומשכך אין ממש בטענותיה לגבי עוולות מניעת גישה וגניבת עין לפי חוק עוולות מסחריות.
34. העתירה הוגשה בשנת 2022, 22 שנים לאחר ששם המתחם נרכש ונרשם בישראל על ידי המשיב, ועל כן במועד רכישתו של שם המתחם, לא היתה כל מניעה לרשום אותו על שם המשיב.

⁶ הקישור אליו מפנה המשיב בנספח ג' לתגובה אינו מפנה לתוצאות ספציפיות וכאמור, כפי שנבדק על ידי הפאנליסטית, על פי רישומי האיגוד, שם המתחם tmisrael.co.il נרשם על ידי העותרת ביום 28.6.2015.

35. העותרת הוקמה רק בשנת 2015, 15 שנים אחרי ששם המתחם נרשם בישראל על שם המשיב. שם המתחם נרשם וחודש על ידי המשיב כדין.
36. פעילותה העסקית של העותרת בישראל החלה לאחר הקמתה בשנת 2015. חיזוק לעובדה זו מצוי בתאריך רישום שם המתחם tmisrael.co.il על ידה רק בשנת 2017. העותרת החלה רק לאחרונה לפרסם ברדיו. משמע הצרכן הישראלי נחשף לעותרת רק בשנים האחרונות.
37. סימן 95907 הוגש בדצמבר 1994 ונרשם בינואר 1997 לגבי הטובין "תוכנת מחשב; מערכות ממוחשבות להזמנת כרטיסים ומכונות להנפקת כרטיסים" בסוג 9. שם המתחם אינו מפר סימן מסחר זה.
38. סימן 268273 הוגש בספטמבר 2014 ונרשם בדצמבר 2016 לגבי הטובין והשירותים הבאים: כרטיסים מודפסים לאירועי ספורט, מופעים מוזיקליים ואירועי בידור אחרים, בסוג 16; קידום אירועי ספורט, מופעים מוזיקליים ואירועי בידור אחרים עבור אחרים; קידום מכירת כרטיסים לאירועי ספורט, מופעים מוזיקליים ואירועי בידור אחרים, בסוג 35; ארגון להזמנת כרטיסים לאירועי ספורט, מופעים מוזיקליים ואירועי בידור אחרים; שירותי סוכנות כרטיסים עבור אירועי ספורט, מופעים מוזיקליים ואירועי בידור אחרים, בסוג 41. סימן מסחר זה נרשם 16 שנים לאחר רישום שם המתחם על שם המשיב.
39. המשיב סבור כי ההחלטה בעתירה צריכה להתקבל בראי שנת רישום שם המתחם על שם המשיב, היינו שנת 2000, שאז המותג טיקטמאסטר כלל לא היה מוכר בישראל. המשיב סבור כי קבלת החלטה בשנת 2022 מבלי להתייחס למצב ששרר בישראל בשנת 2000, תביא להחלטה מוטת לטובת העותרת.
40. המשיב טוען כי במרבית מדינות העולם, שם המתחם אינו רשום כלל. בתמיכה לטענה זו מפנה המשיב לנספח ב' לתגובה. הקישור המופיע תחת נספח ב' לתגובה מוביל לתוצאת Whois הנוגעת לשם המתחם בסיומת co.il. ואין להסיק ממנו דבר על רשימת המדינות שמונה המשיב בתגובה בעניין זה (סעי' 12 לתגובה). יצוין כי גם לו היתה טענה עובדתית זו מבוססת כדבעי, משקלה מועט לעניין ההכרעה בעתירה.
41. המשיב טוען כי קיימות מדינות בהן שם המתחם רשום על שם מחזיקים אחרים (כדוגמת ההחזקה שלו בישראל) ומספק דוגמאות (סעי' 13 לתגובה). אין תימוכין לטענה זו של המשיב ומכל מקרה משקלה של טענה זו, גם לו היתה מוכחת, מועט.
42. המשיב טוען כי במרבית המדינות בהן נרשם שם מתחם דומה לשם המתחם נשוא ההליך הנוכחי על שם העותרת או מי מטעמה, מועד הרישום מאוחר משנת 2000. המשיב מסיק מעובדה זו כי במועד בו רשם את שם המתחם העותרת עדיין לא קיבלה החלטה "להשתלט" (כך במקור) על ישראל ועל מדינות נוספות. המשיב סבור כי העותרת מנצלת את מעמדה וכוחה בצורה לא ראוייה.
43. המשיב טוען כי במספר רב של מדינות בהן שם המתחם ticketmaster בסיומת המקומית נרשם על שם חב' Ticketmaster האמריקאית או על שם חברות מטעמה, כלל לא קיים אתר אינטרנט. מכך מסיק המשיב כי חב' Ticketmaster האמריקאית רשמה את שם המתחם כדי להפריע לפעילות המקומית, גם אם לה עצמה אין בה פעילות.

44. כן טוען המשיב כי העותרת דורסנית ומהווה מונופול בשוק הכרטיסים למופעים ומנסה להגדיל את כוחה בישראל באמצעות גזילת שם המתחם⁷. המשיב תומך טענתו זו בהפניה לפרסומים שליליים, לטענתו, על העותרת (סעי' 17 לתגובה).
45. בתגובתו הנוספת מוסיף המשיב וטוען כי רשומים על שמו שמות מתחם נוספים עבורם לא הקים המשיב אתרי אינטרנט, אף שזו היתה כוונתו במועד רישומם על ידו. המשיב מציין כי במהלך השנים סרב לפניות למכור את שמות המתחם הללו מכיוון שהתכוון להקים לגביהם "אתרי אינטרנט מצליחים, ולא לשם מסחר בדומיינים". המשיב סבור כי בכך יש כדי לתמוך בטענתו לאינטרס לגיטימי בשם המתחם (סעי' 2 לתגובת המשיב הנוספת).
46. כן טוען המשיב כי התמורה אותה הציע לעותרת (בהמשך לסעי' 24 לעיל) היתה מורכבת מסכום חודשי קבוע בתוספת לשיעור מהרווח ממכירת כרטיסים. המשיב טוען כי מודל זה זהה למודל של השכרת חנות בקניון המבוסס על סכום חודשי קבוע בתוספת שיעור מהמחזור (סעי' 4 לתגובת המשיב הנוספת).
47. כן מציין המשיב כי את מרבית זמנו החופשי הוא מקדיש לפעילות משמעותית למען אחרים ללא כל תמורה, זאת בין היתר במסגרת התנדבות בארגון שהקים אל גור, פעילות בפורום האקלים הישראלי שהוקם ביוזמת נשיא המדינה יצחק הרצוג; והקמת והפעלת אתר האינטרנט 'גל ירוק' – galyarok.co.il (סעי' 5 לתגובת המשיב הנוספת).

דיון ומסקנות

48. מנגנון יישוב מחלוקות של האיגוד, ה-IL-DRP, הוא הליך יישוב מחלוקות חלופי שנועד לספק פתרון מהיר למחלוקות הנוגעות להקצאת שמות מתחם במרחב העליון של ישראל IL ccTLD Top Level Domain) של ישראל (IL) באינטרנט, היינו תחת הסימויות המקומיות בישראל - "IL" ו/או "ישראל" וזאת בהתאם לכללים. הכללים שאומצו על ידי האיגוד מקבילים לכללי יישוב המחלוקות בשמות מתחם בינלאומיים (עם סיומת כללית) (UDRP) ומסיבה זו נהוג לעשות שימוש בפסיקת מרכז הבוררות והגישור של הארגון העולמי לקנין רוחני ("WIPO") (ואחרים המפרשים את ה-UDRP) כדוגמאות כיצד פאנלים קודמים אימצו ופירשו הוראות הדומות לכללים.
49. עם רישום שם המתחם על ידי המשיב, קיבל על עצמו המשיב את הכללים והובהר לו על ידי הרשם כי שירותי רישום שמות מתחם כפופים לכללים המתעדכנים מפעם בפעם. יצויין כי הליך יישוב המחלוקות אינו מיועד להחליף את מערכת המשפט וההסכמה להשתמש בשירות זה אינה מהווה חתימה על הסכם בורות כמשמעותו בחוק הבוררות הישראלי.
50. הכללים קובעים כי מחלוקת בדבר הקצאת שם מתחם יכולה להתברר בדרך של הגשת עתירה המבוססת על הנימוקים הבאים:
- 50.1. שם המתחם שבמחלוקת זהה או דומה עד כדי הטעיה לסימן מסחר, שם מסחרי, שם חברה רשום או רישום ישות משפטית של העותר; וגם

⁷ המשיב תומך טענתו זו בנספחים ה' – ו' לתגובה - ציטוטים מהפרק על Ticketmaster מהאתר 'ההסטוריה של חברות' לגבי פעילותה בארה"ב וציטוטים מתכניתו של ג'ון אוליבר ב-HBO שעסקה ככל הנראה בחב' Ticketmaster האמריקאית.

50.2. לעותר יש זכויות בשם ולמשיב אין זכויות בשם; וגם

50.3. הבקשה להקצאת שם המתחם השנוי במחלוקת הוגשה בחוסר תום לב או שנעשה שימוש בשם המתחם השנוי במחלוקת בחוסר תום לב.

א. שם המתחם זהה או דומה באופן מטעה לסימני העותרת

51. על העותרת להראות כי שם המתחם זהה או דומה עד כדי הטעיה לסימן מסחר, שם מסחרי, שם חברה רשום או רישום ישות משפטית של העותרת.

52. העותרת היא חברה רשומה בישראל תחת השם טיקטמאסטר ישראל בע"מ ובאנגלית Ticketmaster Israel Ltd והוקמה באוקטובר 2015.

53. העותרת היא חברה לרכישת כרטיסים להופעות, פסטיבלים, הצגות, תערוכות ואירועי ספורט ופועלת כחלק מקבוצת חברות שבראשן עומדת Ticketmaster האמריקאית בבעלות חב' לייב ניישן.

54. קבוצת החברות בראשות חב' לייב ניישן אוחזת, כאמור, בסימני מסחר Ticketmaster במדינות שונות לרבות ארבעה סימני המסחר הרשומים בישראל: סימן מסחר מס' 95907 מ-1994 שנרשם לגבי תוכנת מחשב; מערכות ממוחשבות להזמנת כרטיסים ומכונות להנפקת כרטיסים" (סוג 9); סימן מסחר מס' 95908 שנרשם ביחס לסוכנות שירותי כרטיסים; שירותים להזמנה ומכירת כרטיסים (סוג 41); סימן מסחר מס' 268273 מ-2014 בסוגים 16, 35 ו-41 המבוסס על רישום מקביל בארצות הברית; וסימן מסחר מס' 308151 עבור "תוכנת מחשב לשימוש במכירת כרטיסים לאירועי ספורט ואירועי בידור חיים אחרים" ועבור "הסדרת הזמנת כרטיסים לאירועי ספורט ואירועי בידור חיים אחרים; שירותי סוכנות כרטיסים לאירועי ספורט ואירועי בידור חיים אחרים" (סוגים 9, 41).

55. יצויין כי מנספח ג' לעתירה עולה כי סימן מסחר Ticketmaster הוגש לרישום בארצות הברית בשנת 1991 וכי במסגרת הבקשה שם הוגשו דוגמאות לשימוש בסימן עוד מאוגוסט 1975. יוער כי הח"מ בדקה ווידאה דוגמאות שימוש אלו באתר הרשות האמריקאית (USPTO).

56. סימני המסחר הרשומים כאמור רשומים על שם חב' לייב ניישן והעותרת אינה רשומה כבעלת רשות לעשות שימוש בסימן מטעם או חלף הבעלים (באמצעות סעי' 50 לפקודה), אולם כפי שפורט לעיל, העותרת סיפקה ראיות המעידות על כך שהשימוש שלה בסימן Ticketmaster בישראל מבוסס על השתיכותה לקבוצת חברות טיקטמאסטר ולפעילותה העסקית של חב' לייב ניישן, הבעלים הרשום בסימני המסחר הרשומים בישראל.

57. עוד בבעלות קבוצת החברות אליה משתייכת העותרת שמות מתחם מקבילים לשם המתחם נשוא ההליך הנוכחי בין היתר בסיומת הכללית .com ובמדינות נוספות.⁸

⁸ ראו נספח ב' אשר אף ממנו עולה הקשר בין חברות הקבוצה.

58. שם המתחם נשוא המחלוקת הנוכחית <ticketmaster.co.il> מורכב מסימני המסחר הרשומים ושמה המסחרי של העותרת – "ticketmaster" והסיומת "co.il". הסיומת "co.il" היא רכיב "שקוף", שיש להתעלם ממנו לצורך קביעת הדמיון בין שם המתחם השנוי במחלוקת ובין סימני העותרת שכן מדובר בסיומת נפוצה המעידה על כך שמדובר כאמור בשם מתחם המשויך לפעילויות מסחריות במרחב העליון של ישראל⁹.

59. מאחר והרכיב "Ticketmaster" בשם המתחם בהליך הנוכחי זהה ו/או דומה עד כדי הטעיה לסימני המסחר הרשומים ואשר מצויים בבעלות ובשימוש על ידי קבוצת החברות אליה משתייכת העותרת (ראו ניתוח הראיות הנוגעות לענין זה לעיל) ו/או שמה המסחרי ו/או שם החברה הרשום של העותרת, הח"מ סבורה כי התנאי הראשון לכללים, מתקיים.

ב. הזכויות בשם המתחם

60. בשלב הבא, על העותרת לשכנע את הפאנל כי יש לה זכויות בסימן המסחר "Ticketmaster" וכי למשיב אין זכויות בסימן זה.

61. כאמור, מן הראיות שפורטו לעיל, עולה כי שימוש העותרת בסימן Ticketmaster בישראל מבוסס על השתייכותה לקבוצת חברות טיקטמאסטר ולפעילותה העסקית של חב' לייב ניישן, הבעלים הרשום בסימני המסחר הרשומים.

62. העתירה לוקה בחסר בכל הקשור להוכחת טענתה כי סימן המסחר "Ticketmaster" הוא סימן "מוכר היטב ברחבי העולם ומזוהה עם פעולותיה של העותרת, לרבות בישראל" (סעי' 1.2 לעתירה) או בהוכחת טענתה כי "...לחברה בעלת השם הזהה, מוניטין מבוסס ברחבי העולם מזה כמעט 50 שנים. מוניטין אשר רכשה בעקבות משאבים ומאמצים ניכרים שהשקיעה העותרת בשיווק ובניית תדמיתה בקרב הציבור במשך השנים. היקפי ההכנסות של התאגיד אליו משתייכת העותרת נאמדים במאות מיליוני דולרים בשנה..." (סעי' 3.3 לעתירה).

63. חרף מחדל זה ונוכח האמור לעיל, זכותה של העותרת בסימן המסחר "Ticketmaster" ברורה. יתרה מכך, הח"מ סבורה כי זכויות העותרת בסימן המסחר "Ticketmaster" ובשם המתחם הוכחו גם בהתבסס על הפעילות השיווקית העסקית הממשית הניכרת בחיפוש פשוט באינטרנט (ראו סעי' 12 לעיל) ואף נוכח נספחים ה' – ו' שהמשיב עצמו מצרף לתגובה. הח"מ מוצאת, אם כן, כי ניתן לקבוע כי זכויותיה של העותרת בסימן המסחר "Ticketmaster" הוכחו.

64. כעת נדרשת העותרת להראות כי למשיב אין זכויות בשם המתחם.

⁹ וראו לענין זה למשל את ההחלטות ב-Arthur v. Guinness Son & Co. (Dublin) Limited v. Dejan Macesic, case No. D2000-1698. Rollerblade, Inc. v. Chris McCarty, WIPO case no. D2000-0429.

65. נטל ההוכחה להראות כי למשיב אין זכויות בשם המתחם מוטל על כתפי העותרת לפי הכללים. נטל זה עובר אל המשיב ברגע שהעותר מציג לכאורה כי למשיב אין זכויות או אינטרסים לגיטימיים בשם המתחם¹⁰. אין מחלוקת כי חב' לייב ניישן או העותרת מטעמה לא אישרו או התירו למשיב להשתמש בסימן המסחר "Ticketmaster" או בשמן המסחרי.
66. כפי שפורט לעיל, בעלת הזכויות בסימנים הרשומים ובסימן המסחר "Ticketmaster" נשוא שם המתחם, היא חב' לייב ניישן ומטעמה העותרת והוכח כי העותרת עושה שימוש נרחב בסימן בישראל. משמעות הדבר היא כי לעותרת אינטרס לגיטימי בשם המתחם. משכך עבר הנטל לתמיכה בטענת המשיב לזכויות ואינטרס לגיטימי בשם המתחם, אל כתפי המשיב. המשיב, מצידו, מעלה את הטענות הבאות:
67. המשיב טוען כי שם המתחם נרשם על ידו בשנת 2000, עם התפתחות האינטרנט בישראל מתוך כוונה לפתח מיזם שיכלול גם אתרי מסחר אלקטרוניים למכירת כרטיסים. המשיב טוען כי "המיזם לא יצא אל הפועל בשל קשיים בהשגת מימון, אבל הוא "נמצא במגירה" מתוך כוונה ליישמו" (סעי' 1 לתגובה).
68. המשיב אינו מפרט בתגובה מהו תחום עיסוקו ולמה מתקשר המיזם המתוכנן עם שם המתחם דווקא. המשיב לא מצרף ראיות לנסיונות או גישושים מצדו לפתח מיזם הכולל מכירת כרטיסים. הטענה כי ישנה כוונה של ממש מצד המשיב לעשות שימוש בשם המתחם נראית קלושה גם נוכח העובדה ששם המתחם מוחזק על ידו כבר 22 שנים מבלי שתיעשה בו כל פעילות על ידו או מטעמו.
69. עקרון יסוד בדיני סימני המסחר בישראל, הוא שמירה על "טוהר הפנקס" במובן זה שפנקס סימני המסחר ישקף סימנים שבעליהם עושים בהם שימוש בפועל או לכל הפחות, מראים כוונה ממשית להשתמש בהם. מסיבה זו מאפשרת פקודת סימני המסחר¹¹ הגשת בקשה לבטל סימן מסחר רשום עקב אי שימוש. בקשה כזו צריכה להיתמך בראיות לכך "שלא היתה כוונה בתום לב להשתמש בסימן המסחר בקשר לטובין שלגביהם מבוקש ביטול הרישום ושלמעשה לא היה שימוש בתום לב בסימן המסחר בקשר לטובין שלגביהם מבוקש ביטול הרישום או לא היה שימוש כאמור בתוך שלוש השנים שקדמו לבקשת הביטול". ברוח זו פסק בית המשפט העליון לא אחת כי: "סעיף 41 נותן לרשם שקול דעת לבטל את רישומם של סימנים ריקים מתוכן ותכליתו לאפשר הקפדה על כך שהרישום ישקף את המציאות המסחרית, במסגרתה קיים שימוש שוטף בסימני מסחר ומניעת האפשרות של רישום סימני מסחר על דרך ההפקר, ללא כל כוונה או רצון לעשות בהם שימוש לצורכי מסחר, ושל הישרדות סימנים שאבד עליהם הכלח במרשם"¹².
70. בענייננו, בהיקש מדיני סימני המסחר, המהווים בסיס לכללים ולמחלוקות כדוגמת ההליך הנוכחי, הח"מ סבורה כי זכותו של מאן דהוא להחזיק בשם מתחם מבלי שיעשה בו שימוש כלל במשך 22 שנים, אף אם נרשם מלכתחילה שם המתחם כדין ובתום לב, אינה וודאית ואינה עולה כדי אינטרס לגיטימי בשם המתחם.

¹⁰ וראו לענין זה את ההחלטות הבאות: Neusiedler Aktiengesellschaft v. Kulkarni, WIPO Case No. D2000-1769; Dow Jones & Company and Dow Jones LP v. The Hephzibah Intro-Net Project Limited, WIPO Case No. D2000-0704

¹¹ סעי' 41 לפקודת סימני המסחר.

¹² ע"א 7038/04 מיס אל אופנה עילית לנשים 1992 בע"מ נ' Pagotte Bekleidungs Abrik Paula Got Tes (פורסם בבנו, 11.3.2007).

71. המשיב טוען כי פעילותה העסקית של העותרת החלה בישראל אחרי שנת 2015 וכנראה לא לפני 2017 (סעי' 8 לתגובה) וכי מכך הוא למד שהצרכן הישראלי נחשף לעותרת רק בשנים האחרונות. אין אני סבורה כי המשיב עמד בנטל ההוכחה של טענה זו. נספח ג' לעתירה מגלה כי רשות הפטנטים האמריקאית אישרה את העובדה שחב' לייב ניישן סיפקה הוכחת שימוש בסימן "Ticketmaster" מאוגוסט 1975. בכך יש כדי לתמוך בטענת העותרת כי חב' Ticketmaster האמריקאית פועלת, לכל הפחות בארה"ב, כבר משנת 1975.

72. כמו כן, הוכח כי לחב' לייב ניישן וחב' Ticketmaster האמריקאית הקשורות עם העותרת, סימני מסחר רשומים בישראל עבור הסימן "Ticketmaster" שהבקשות לרישום הוגשו כבר בדצמבר 1994 – סימן 95907 וסימן 95908, שש שנים קודם שרכש המשיב את שם המתחם. לו סבר מאן דהוא כי יש בעיה ברישום סימן זה ו/או כי אין בו שימוש בפועל, ברי כי היה פועל למחיקתו/ביטולו לפי פקודת סימני המסחר. משלא נעשה כך, אף לא על ידי המשיב, חזקת רישום של סימנים אלה בעינה עומדת. בעניין זה יצוין כי שאלת סיווגו של סימן 95907 עבור טובין שהם תוכנת מחשב ו/או מערכות ממוחשבות להזמנת כרטיסים ומכונות להנפקת כרטיסים (טובין בסוג 9) היא שולית, לטעמי, לצורך הכרעה בשאלה למי הזכויות והאינטרס הלגיטימי בסימן לצורך הכרעה בהליך הנוכחי וממילא למעט ציון העובדה עצמה, לא טען המשיב דבר בענין זה.

73. המשיב טוען כי יש לבחון את המחלוקת הנוכחית נכון לתמונת המצב בשנת 2000, השנה בה נרכש שם המתחם על ידו ולעותרת לא היתה פעילות מסחרית בישראל (סעי' 11 לתגובה). הח"מ סבורה כי לא ניתן להתעלם מהעובדה שהמשיב מחזיק בשם המתחם ללא כל שימוש מאז שנת 2000 (וכאמור גם לא פעל למחיקת הסימנים הרשומים 95907 ו- 95908 במשך 15 השנים מאז רישום שם המתחם על ידו ועד התאגדותה של העותרת), בין היתר נוכח האמור לעיל בנוגע לאינטרס הציבורי בדבר שימוש בפועל בסימני מסחר וכפועל יוצא מכך, גם בשמות מתחם.

74. בנסיבות אלו, הח"מ סבורה כי המשיב לא הוכיח כי יש לו אינטרס לגיטימי בשם המתחם, לפחות לא כזה הגובר על האינטרס הלגיטימי של העותרת. בענין זה יוער כי טענת המשיב כי הוא מחזיק בשמות מתחם נוספים שהוא אינו עושה בהם שימוש ושאותם סרב למכור במהלך השנים, עלולה לעמוד לחובתו ולאו דווקא לזכותו בכל הנוגע לקיומו של אינטרס לגיטימי בשם המתחם.

ג. הגשת הבקשה לרישום שם המתחם ושימוש בחוסר תום לב

75. בשלב אחרון, נדרשת העותרת להראות כי הגשת הבקשה להקצאת שם המתחם על שם המשיב נעשתה על ידו בחוסר תום לב או כי נעשה שימוש בשם המתחם בחוסר תום לב.

76. פאנלים רבים אשר הכריעו בסכסוכים כדוגמת ההליך הנוכחי, הן מטעם התאגיד והן מטעם WIPO, קבעו כי את בחינת דרישת תום הלב בהגשת הבקשה לרישום שם המתחם או השימוש בו מבצעים לפי רשימת שיקולים הכוללת, בין היתר, את השיקולים הבאים¹³:

76.1. המחזיק ממשך להחזיק בשם המתחם במהלך או לאחר סיומה של עבודה או התקשרות על פי הזמנה, כאשר לכאורה שם המתחם היה אמור להירשם על שם המעסיק או מזמין העבודה;

76.2. המטרה העיקרית שלשמה ביקש המחזיק לרשום את שם המתחם היא הפרעה לעסקיו של מתחרה;

¹³ כלל 4 לכללים.

- 76.3. נסיבות המצביעות על כך שהקצאת שם המתחם נעשתה בעיקר על מנת למכור, להשכיר או להעביר את זכויות האחזקה בשם המתחם לידי המתלונן שהוא בעליו של סימן מסחר או סימן שירות, או לידי מתחרה של המתלונן, בעבור תמורה החורגת מההוצאות הישירות והמוכחות שהוציא מחזיק השם עבור הקצאת שם המתחם ;
- 76.4. מחזיק השם ביקש לרשום את השם על מנת למנוע מבעליו של סימן מסחר או סימן שירות לשקף את הסימן בשם מתחם, בכפוף להצגת ראיות בדבר דפוס התנהגות חוזר של מחזיק השם ברישומים מעין אלה ;
- 76.5. באמצעות השימוש בשם המתחם המחזיק התכוון למשוך, בעבור יתרון מסחרי, משתמשי אינטרנט לאתר האינטרנט שלו או אתר מקוון אחר, ע"י יצירת סבירות לבלבול עם שמו של המתלונן באשר למקורו של אתר האינטרנט, מיקומו, הגופים המממנים אותו, גופים הקשורים אליו או מוצר או שירות המוצעים בו.
77. העותרת טוענת כי החזקת המשיב בשם המתחם מהווה הפרה של סימן המסחר בבעלות העותרת ושלל עולות מסחריות נוספות (סעי' 3.4 לעתירה). העותרת טוענת כי החזקת המשיב בשם המתחם מקשה על גישת לקוחותיה של העותרת למידע והתוכן שעומד לרשותם באתר, אשר שם המתחם שלו בעקבות האילוצים שפורטו לעיל, אינו זהה לסימן המסחר שלה. כן טוענת העותרת כי החזקת שם המתחם על ידי המשיב כשהאתר תחתיו אינו פעיל זה זמן רב ובכך יוצר את הרושם שלעותרת אין אתר פעיל ברשותה (סעי' 3.5 לעתירה). העותרת טוענת כי המשיב ניצל את מצבה של העותרת בכדי להציג בפניה דרישות מופרכות ומוגזמות אשר כללו, בין היתר, את רצונו להפוך לשותף בעסקי העותרת או לחילופין לקבל של שכר חודשי (של כ-2,000 ש"ח לחודש) ואחוזים מרווחי העותרת בתמורה למתן זכות שימוש בשם המתחם (סעי' 3.6-3.7 לעתירה). בכל אלו סבורה העותרת כי המשיב הפגין חוסר תום לב משווע (סעי' 3.8 לעתירה).
78. העותרת עוד טוענת כי העובדה שהמשיב חידש את זכויותיו בשם המתחם בשנת 2016, לאחר שנודע לו מפורשות כי נטען כלפיו שהוא מפר את זכויותיה של העותרת, מעידה על חוסר תום ליבו של המשיב (סעי' 3.10 לעתירה).
79. נקבע בפסיקות עבר של פאנלים דומים כי התנאי בדבר שימוש בשם מתחם בחוסר תום לב אינו מוגבל לפעולה חיובית. חוסר מעש מצוי אף הוא בגדרי תנאי זה¹⁴.
80. כפי שפורט לעיל, מתגובת המשיב לעתירה עולה כי האינטרס היחיד שיש למשיב בקשר עם שם המתחם הוא העובדה שרכש אותו בשנת 2000 והחזיק בו, פאסיבית, עד כה. ייתכן כי רכישת שם המתחם על ידי המשיב בשנת 2000 נעשתה בתום לב (לא הוצגו בפני הח"מ ראיות המוכיחות אחרת), אולם אין לקבל את טענת המשיב כי זו נקודת הזמן הרלוונטית להכרעה בסכסוך הנוכחי (סעי' 11 לתגובה). נוכח העובדה שהחל מאוקטובר 2015, עת פנתה העותרת למשיב לראשונה, ידע המשיב כי יש לעותרת טענות לזכויות בשם המתחם ונוכח העובדה שהוא בחר לחדשו בשנת 2016 אולם לא עשה בו כל שימוש עד היום, החל מנקודת זמן זו, תום לבו של המשיב פגום. החל ממועדים אלו *הינסיבות מצביעות על כך שהקצאת שם המתחם נעשתה בעיקר על מנת למכור, להשכיר או להעביר את זכויות האחזקה בשם המתחם לידי*

¹⁴ *Cho Yong Pil v. Kee Dooseok*, WIPO Case No. D2000-0754

המתלונן שהוא בעליו של סימן מסחר או סימן שירות, או לידי מתחרה של המתלונן, בעבור תמורה החורגת מההוצאות הישירות והמוכחות שהוציא מחזיק השם עבור הקצאת שם המתחם"¹⁵.

81. אמנם לא הוכחו בפני הח"מ "ההוצאות הישירות והמוכחות שהוציא מחזיק השם עבור הקצאת שם המתחם", אולם בהעדר כל פעילות מסחרית ו/או עסקית תחת שם המתחם ובהעדר הוכחה כלשהי להשקעה מצד המשיב בפיתוח פעילות עסקית תחת שם המתחם, אין מנוס מן המסקנה כי ההוצאות בהן נשא המשיב הסתכמו בתשלום דמי הרישום השנתיים של שם המתחם לרשם מאז אוקטובר 2015 ועד היום. הוצאות אלו "זניחות" אף לגישתו של המשיב¹⁶ ובוודאי שאינן מגיעות כדי 24,000 ש"ח לשנה¹⁷. מסיבה זו גם השוואת הסיטואציה הזו למודל העסקי של השכרת חנויות בקניון לא תצלח (סעי' 46 לעיל). מכל מקום, אף נוכח האינטרס הליגיטימי של העותרת והעדר אינטרס הליגיטימי של המשיב בשם המתחם, אין מקום למודל כזה.

82. בענין זה יצוין כי הגם שניכר כי העותרת השתהתה עם עתירתה ל"אכיפת" זכויותיה בשם המתחם עד כה, טענתה לא התיישנה. כמו כן, אין בכך כדי להוות שיקול מכריע לענין המחלוקת העניינית – למי הזכות להחזיק בשם המתחם בעיקר, כאמור, נוכח העובדה שניכר כי המשיב לא שינה מצבו לרעה בכל הנוגע לשם המתחם מאז שנת 2000 ועד היום.

83. לבסוף, המשיב מציע להעלות תחת שם המתחם דף אינטרנט (הכוונה היא ככל הנראה לעמוד נחיתה) שיבהיר ששם המתחם אינו בבעלות העותרת (סעי' 3 לתגובה). נוכח הניתוח לעיל אין מקום להורות על סעד חלופי שכזה וממילא הח"מ סבורה כי אין הדבר מצוי בסמכותה לפי הכללים כמו גם הכרעה כלשהי בשלל העילות האזרחיות והטענות המשפטיות הנוספות שמציינת העותרת בעתירה ואשר אינן נוגעות להכרעה במחלוקת הנוכחית.

ההחלטה

84. מכל הסיבות לעיל, בהתאם לכללים, הפאנל מקבל את העתירה. לפיכך, אני מורה בזאת כי שם המתחם השנוי במחלוקת <ticketmaster.co.il> יועבר לידי העותרת תוך 30 יום ממועד קבלת החלטה זו.

עדי ברקן-לב, עורכת דין
פאנליסטית יחידה

תל אביב, 23 באוגוסט 2022.

¹⁵ *Mondich v. Brown* WIPO Case No. D2000-0004

¹⁶ ראו נספח ה' לעתירה - תמלול הקלטה עם המשיב מיום 13.10.2015 בעמ' 33 לעתירה, מול שורות 12-16.

¹⁷ נספח ה' לעתירה - תמלול הקלטה עם המשיב מיום 13.10.2015 בעמ' 34 לעתירה, מול שורות 6-7.